

Є ТАКИЙ ДІМ ЗНАНЬ ЗОРЯНСЬКІЙ ШКОЛІ – ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ

Зорянська школа-гімназія. Ще досить незвична назва. Але все тече, все змінюється. Саме так тепер називається загальноосвітня середня школа, з часу відкриття якої минуло рівно 25 років.

Цікаво згадати, як це було. Не всі вірили, що до 1 вересня 1978 року вдасться ліквідувати всі недоробки, які практично завжди залишаються у великих новобудовах навіть після підписання державного акту про початок експлуатації об'єкта. І ось тоді в роботу включилися новопризначені молоді вчителі і майбутні учні. За порівняно короткий строк спільними зусиллями було виконано великий і складний обсяг робіт по обладнанню класних приміщень і благоустрою території. Працювали у дві зміни. Одних вікон і плафонів скільки потрібно було перемити!

Із справжнім ентузіазом, хоча це слово не прийнято вживати і воно стало ледь не ознакою поганого смаку, обладнували лінгфонний, фізичний, хімічний та інші класні кабінети молоді педагоги, випускники вузів і технікумів Володимир Рачкелюк, Олексій

Урок хімії в 11-А класі проводить Світлана Феофанівна ДЕМБИЦЬКА.

Бованців. Пригадується, проектувальники вважали, що В.А.Плютинський проявляє певну амбітність, замовляючи проект школи на 886 учнівських місць. Вони вважали, що школа на 440-460 учнівських місць буде цілком достатня для села. Помілилися проектувальники день свого двадцятип'ятиріччя школа прийняла 1003 учні. А були роки, коли в ній навчалися і понад 1100 учнів. Проте тоді голові колгоспу довелося довго переконувати деяких начальників у недоцільності побудови «середньої» (мається на увазі за розмірами) школи, у такому перспективному селі, як Зоря.

На 1 вересня 1978 року було за всіма вимогами часу обладнано 28 класних кабінетів, просторий і світлий актовий зал, ідально, розраховану на 200 посадочних місць, підсобні приміщення, дві майстерні. Поруч побудовувався спортивний комплекс з великим ігровим залом і басейном. Одне слово, в новій школі все поновому.

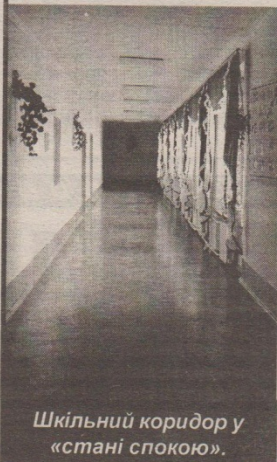
На жаль, 25 років тому, як і нинішнього року, перше вересня видалось дощовим. Тому урочистий мітинг і свято першого дзвоника, присвячені відкриттю нової школи, відбулися в Зорянському палаці культури. У своє-

тинський тепло вітав односельчан із святом, з радісною подією і під оплески присутніх у залі вручив директору школи М.В.Борщіку символічний ключ. Потім було ще багато вітань. Як тоді було заведено під час урочистих подій, виступив перший секретар райкому Компартії України М.В.Дондюк, який вручив новоствореному колективу десятирічки Червоний прапор і висловив впевненість, що вчителі та учні не осоромлять червоне знамено, пронесуть його з гордістю до вершин знань. Виступили інспектор облвню Л.С.Михайлова, а також молода вчителька, тогорічна випускниця вузу Ніна Броч (тепер Н.В.Родак). Пам'ятну адресу парткому, правління колгоспу і колективу будівельників зачитав і вручив директору школи секретар парткому О.М.Ярцев. Було також і піонерське вітання, в якому звучали слова подяки за такий чудовий подарунок сільській діворі.

Можливо хтось запитає: «Ну навіщо він все оце згадує? Де вже ті парткоми, піонери й секретарі райкомів? Це зараз згадає, що перший урок в новій школі називався ленінським і проходив у всіх класах на тему: «Вчитися у комуністів, як жити для народу».

В новоствореній школі за парти сіло тоді 432 учні. 69 з них – були першокласники, решта прийшли з інших шкіл, в першу чергу з Клеванської СШ №2 та Зорянської початкової, куди в основному і ходили діти із Зорі.

Як уже згадувалося, педагогічний колектив школи у 1978 році очолював Микола Васильович Борщик. Це був директор, як кажуть, від Бога. Здавалося, що він ніколи не буває вдома, настільки присвячував себе праці. Доброзичливий, тактовний і разом з тим вимогливий, він користувався великим авторитетом серед вчителів і учнів. Микола Васильович почав формувати шкільний колектив, можна сказати, з нуля. До цього часу продовжують працювати в школі ті вчителі, які разом зі своїм директором того дощового ранку 1 вересня 1978 року започаткували історію Зорянської школи. Це Ніна Василівна і Сергій Григорович Родаки, Олексій Григорович і Надія Олексіївна Прокopcька, Галина Федосіївна Головач, Надія Михайлівна Парфенюк, Ніна Гнатівна Паліюк, Неоніла Григорівна Кривчук, Світлана Андронівна Остапович. До речі, Світлана Андронівна, яка розпочинала свою працю в Зорянській школі

Шкільний коридор у «стані спокою».

Прокopcьк, Андрій Гордійчук та інші їхні ровесники, а також дещо старші колеги – педагоги. А взагалі середній вік колективу не сягав тоді і сорока років. Із завзяттям трудилися на різних ділянках роботи учні Ірина Осипчук, Сергій Оліфір, Сергій Супрун, батьки П.Г.Сасько, Г.Д. Трофимчук, І.П.Сасько та багато інших.

Є ТАКИЙ ДІМ ЗНАНЬ ЗОРЯНСЬКІЙ ШКОЛИ – ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ

Протягом двадцяти-п'ятирічного функціонування Зорянської школи її випускниками стали 1358 учнів, з них 78 отримали золоті медалі, 65 срібні.

Початок на 1 сторінці.

Під час відкриття школи. 1 вересня 1978 року.

Звичайно, не можна не згадати також інших директорів, які в свій час стояли на чолі школи і в міру своїх здібностей і можливостей робили все залежне від них, щоб школа розвивалася, покращувалася навчально-виховний процес, поповнювалася матеріально-технічна база. Я маю на увазі Володимира Андрійовича Проказюка, Сергія Григоровича Родака, Галину Василівну Хілецьку, Олексія Кузьмича Пархомея.

На жаль, час спливає. Тим вчителям, які прийшли працювати в Зорянську школу перебуваючи, як тоді казали, в комсомольському віці, вже під п'ятдесят або навіть і більше. Але енергії у них ще вистачає. Принаймні, так говорять про них учні теперішньої формації.

Пішли вже на заслужений відпочинок любимі учнями вчителі Олександра Савівна Мой-

сіук, Валентина Василівна Заношук, Ніна Іванівна Мельник, Тетяна Устимівна Ванчицька, Софія Андріївна Федорко, Олена Хомівна Адамчук.

На жаль, немає більше серед нас вчителів, яких ніколи не забудуть їхні колеги і їхні вихованці. Це Фіонія Гнатівна Новак, Гертура Християнівна Бікмасва, Катерина Петрівна Ланко, Олімпіада Василівна Ходневич, Микола Васильович Борщик, Ірина Григорівна Борщик, Галина Костянтинівна Знайко, Олександр Петрович Цимбаліст, Володимир Степанович Рачкелюк. Нехай земля їм буде пухом.

Але життя продовжується, хоча нам і не дано змінити його вічні закони. Здається, що ще зовсім недавно вони були випускниками Зорянської школи, а тепер вже самі вчать дітей. Серед цього молодого покоління вчителів Андрій Ярохович, Микола Сич, Оксана Васильчук, Оле-

на Бойчук, Юлія Данильченко, Лариса Луцик, Оксана Юхимець, Юлія Епик. Таким чином триває естафета поколінь.

Протягом двадцятип'ятирічного функціонування Зо-

рянської школи її випускниками стали 1358 учнів, з них 78 отримали золоті медалі, 65 срібні. Не будемо коментувати ці показники, вони говорять самі за себе.

В.НОВОСАД.

Перший дзвоник – 91.